

[Birgitte Husmark]

hvis vi betragter den emnekreds, der har været Fremskridtspartiets mærkesager her på Christiansborg, er det netop fremmedfrygten eller fremmedhadet, og de to ting hænger desværre ofte sammen. Og så er det et enøjet forsøg på at nedbringe finansieringsgrundlaget for så vigtige fælles opgaver som f.eks. undervisning, uddannelse og social tryghed.

Og når Fremskridtspartiet vil have kriminalpolitikken til folkeafstemning, kan jeg igen frygte, at der her vil blive startet en kampagne for hårdere straffe uden andet perspektiv, end at man ønsker yderligere hævn over dem, der i forvejen er i en ulykkelig situation. På det sociale område vil der også blive lejlighed til at stemme om, hvor behandlingshjem for narkomaner skal ligge. Risikoen er jo, at ingen vil have sociale institutioner i nærheden af, hvor de bor.

Risikoen ved Fremskridtspartiets forslag er, at det vil bringe en enøjet og kortsigtet argumentation til torvs, mens de vanskelige diskussioner, der er nødvendige for at skabe et samfund for alle – også for de skæve og for de trekantede – er for komplicerede til at sætte på en ja/nej-stemmeseddel. Der er tale om en vejledende afstemning i forslaget. Det vil ikke gøre de udsatte grupper retsstilling bedre, måske snarere tværtimod.

Hvis SF skal overveje dette forslag – og det vil vi gerne, for vi mener også, at folkeafstemninger kan bruges – skal der være helt klare afgrænsninger af, hvad man kan sætte til vejledende folkeafstemning og i hvilket forum.

Det, der imidlertid er afgørende for demokratiet, er ikke at få lov til at sætte et kryds, men at få lov at debattere, at få lov at møde nuancerede synspunkter og at stille sine folkevalgte til regnskab for det, de mener. En hurtig lille afstemning, som oven i købet kan foregå pr. brev eller ved brug af elektroniske hjælpemidler, som der står i forslaget, er fremmedgørende og ansvarsforflygtigende ud i det absurde.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Når jeg går herop, skyldes det fru Birgitte Husmarks bemærkning om fremmedhadet eller fremmedfrygten. Fru Birgitte Husmark fremstillede det, som om det var det eneste emne, vi ønskede at diskutere, og jeg tror, fru Bir-

gitte Husmark mener udlændingeloven. Nej, det er det såmænd ikke. Det kunne f.eks. være spørgsmål, som man også kunne forestille sig at SF ville være interesseret i, f.eks. i forbindelse med lukning af plejehjem eller nedlægning af de små sygehuse. Synes SF slet ikke, det vil være emner, som kunne behandles ved en vejledende folkeafstemning?

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Når det drejer sig om de sidste eksempler, som fru Pia Kjærsgaard nævner, kan vi da godt mødes. Det mener jeg også selv at jeg gav en klar melding om, da jeg nævnte, at SF kraftigt har forsvaret folkeafstemningsinstrumentet i forhold til bevarelse af skolerne.

Men min bekymring går på, at man netop i bemærkningerne til beslutningsforslaget har trukket en lang række andre emner frem, som man eksplicit nævner, og hvor man eksplicit siger, at hvis man ikke vil tage folkeafstemninger om disse emner, lider man af politisk hovmod. Og de emner, der er nævnt, er skatte-spørgsmål, indvandrerpolitik, kriminalpolitik og socialpolitik.

Poul Nødgaard (FP):

Fremskridtspartiets forslag om vejledende folkeafstemninger er en gammelkendt sag her i Folketinget, og hver gang er det lykkedes for flertallet at få skrinlagt det ypperste ved vort demokrati, nemlig at befolkningen også kan ytre sig, når man mener, at de, der er folkevalgt, er gået for vidt.

Derfor må tiden nu være moden til, at Folketinget her kort før 40-året for grundlovens ikrafttræden i 1953 tager endnu et skridt i den rigtige retning, således at befolkningen både lokalt og landspolitisk kan få gennemført vejledende afstemninger, når man ikke mener at være enig i de beslutninger, som de folkevalgte har taget.

Jeg skal ikke gennemgå Fremskridtspartiets detaljerede forslag til folketingsbeslutning, for de mange argumenter, der er fremført, taler deres tydelige sprog om, at nu må Folketinget ikke tøve, men bakke op om de mange gode intentioner, der ligger bag vort forslag. Jeg vil gå så vidt som til at sige, at det må være et slag i ansigtet på befolkningen, såfremt hovedlinierne i forslaget ikke kan gennemføres.